

land og England, skulde kunne tage den Styrke, der findes paa Sjælland, og sende den over til Vestkysten af Jylland, og jeg forstaaer derfor ikke, at han kan mene, at vi kunne stille med 50,000 Mand derovre uden netop ved Hjælp af en meget høj Udskrivningsprocent.

Jeg maa sige, at jeg blev baade forundret og skuffet over de Udtalelser, jeg hørte fra den højtærede Finansminister angaaende de Renter, Statsanstalten for Livsforsikring tager af sine Prioritetslaan. For det første maa jeg sige, at jeg kan ikke indse, at Ministeren havde mindste Grund til at tillægge mig den Mening, at han var Skyld i denne Renteforhøjelse, thi det har jeg aldeles ikke hverken tænkt eller udtalt, men dernæst maa jeg sige, at jeg forstaaer ikke, at denne Minister, som dog ved at fremkomme med Forslag om Oprettelse af en Hypotekbank søger at faa Kurserne paa Obligationerne forhøjede og derved Renterne nedsatte, ikke ogsaa vil være behjælpelig med for Statsanstaltens Vedkommende at faa den Rente, som den tager, nedsat til den samme, som tages af andre under offentligt Tilsyn staaende Midler. Jeg synes ikke, det var mere end en ligefrem Retfærdighedsgerning overfor Anstaltens ny Debitorer, thi den Gang de optog deres Laan i Anstalten, gik de ud fra som noget selvfølgeligt, at der ikke vilde blive forlangt mere Rente af dem, end der blev forlangt af Anstaltens ældre Debitorer. Da de nu se, at der alligevel bliver forlangt over 4 pCt., er det ikke saa nemt for dem straks efter, at de have optaget Laan og have haft store Omkostninger derved, at opsige Pengene og søge ny Laan, da det igen vilde bebyrde dem med Omkostninger. Jeg maa derfor beklage, at Ministeren synes i det Tilfælde at stille sig paa Kapitalens Side og ikke, som jeg har antaget, paa Laantagernes Side.

Derimod kan jeg sige, at jeg ikke blev saa meget forundret over de Udtalelser, jeg hørte fra den ærede Justitsminister angaaende Lønninger til Lægds mændene. Jeg kan saa godt forstaa, at den ærede Minister efter sin hele Tankegang kan have den Mening, som maaske endda er bleven støttet af de Erfaringer, han i de senere Aar har høstet paa det Omraade, at mange kunne give Afkald baade paa Midler og paa hidtidige Meninger for at faa tildelt en eller anden Orden eller maaske en Titel, men jeg forsikrer den højtærede Minister, at vore Lægds mænd med Glæde vilde give Afkald paa Udsigten til en saa-

dan Benaadning, naar de kunde faa et rimeligt Vederlag for den Gerning, de øve i Statens Tjeneste.

Slengerik: Endskønt det er saa fremrykket et Tidspunkt, vi befinde os paa, er der dog et Par Bemærkninger, jeg ønsker at fremkomme med angaaende det Spørgsmaal, jeg omtalte forleden Dag, Feltkanonerne fra 1876 og Fæstningen. Ærede Medlemmer ville erindre, at jeg begyndte min Udtalelse med at sige, at naar man, medens den forrige Krigsminister sad i Regeringen, omtalte, at der var Feltkanoner af 1876 ude paa Fæstningen, erklærede han, at det var der ikke. Jeg meddelte endvidere, at der i Reformpartiets Blade havde staaet en Notits om, at den nuværende Krigsminister havde forbudt, at saadanne Kanoner kom ud paa Fæstningen, og saa sagde jeg, at jeg havde hørt, at der alligevel fandtes Feltkanoner af dem, der vare købt i 1876, der ude. Den højtærede Minister søgte at imødegaa denne Udtalelse af mig paa den Maade, at han opstillede et Regnestykke, hvorved han fik ud, at samtlige 128 Kanoner, som bleve anskaffede i 1876, fandtes dels paa Tøjhuset, dels andre Steder, men ikke ude paa Fæstningen. Dette Regnestykke saa godt ud, Facit viste det Tal, som den højtærede Minister vilde have frem, 128, og derfor skulde man tro, at alt var i Orden, og at der ikke ude paa Fæstningen fandtes nogle af de Feltkanoner, der ere anskaffede i 1876. Men som ærede Medlemmer ogsaa ville erindre, i alt Fald de, der fulgte Ministerens Tale — man kan jo for Resten nu læse den i Rigsdagstidenden —, udtalte den ærede Minister i Slutningen af sin Bevisførelse, at det var nok muligt, at nogle af disse Kanoner vare byttede om, saa at nogle af de Kanoner, der vare anskaffede i 1876, alligevel vare komne ud paa Fæstningen. Jeg forstaaer nu ikke, hvorledes han har kunnet faa sit Regnestykke til at slaa til, at der fandtes 128 Kanoner, som ikke vare paa Fæstningen, naar alligevel nogle af dem fandtes ude paa Fæstningen. Nej, det er rigtigt, at der findes Feltkanoner af dem, der ere anskaffede i 1876, ude paa Fæstningen. Jeg ved godt, at der blev anskaffet en Feltkanon — den første Bevilling dertil blev given paa Finansloven for 1881 — ikke alene af samme Kaliber, men af samme Model som Feltkanonen af 1876, og jeg ved godt, at disse 40 Kanoner have været ude paa Fæstningen i længere Tid. Men noget andet er, at Feltkanoner af 1876 ere